**Dosarul Nr. 1-240/2026**
**(2025200459)**

**S E N T I N Ţ Ă**
**în numele Legii**

**24 noiembrie 2026** **mun.Hîncești**

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Lilia Roic-Botezatu
Grefier Daniela Ursu și Ion Simionel
Cu participarea:
Procurorului – Oxana Ungureanu
Partea vătămată – Hariuc Andrei
Inculpatului – Pasat Dumitru
Apărătoarei – Badea Margareta
Inculpatului minor – Cristea Vadim
Apărătoarei – Bernicova Marina
Reprezentantului legal al inculpatului minor – Cristea Anatolie
Inculpatului minor – Enache Valeriu
Apărătorului – Nichifor Eugeniu
Reprezentantului legal al inculpatului minor – Dăscăliuc Ecaterina
Pedagogului – Moscaliov Daria

a judecat în şedinţă de judecată publică, în procedură simplificată cauza penală privind învinuirea lui

**Pasat Dumitru** *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat r-nul. Hîncești, s. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, moldovean, cetățean al RM, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anterior judecat, după cum urmează:

*- Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 februarie 2024, în baza art. 264[1] alin.(4) Cod penal, la 3 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului din data reținerii;*

*- Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 mai 2025, în baza art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului din data reținerii;*

*- Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 iunie 2026, în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu*

*executarea în penitenciar de tip semiînchis.*

- de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M.

**Enache Valeriu**, a.n. *****, IDNP *****, originar r-nul. Hîncești, s. *****, domiciliat r-nul. Hîncești, s. Sofia, studii primare, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, moldovean, cetățean al RM, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anterior nejudecat,

- de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M.

și,

**Cristea Vadim**, a.n. *****, IDNP: *****, originar r-nul. Hîncești, s. *****, domiciliat r-nul. Hîncești, s. *****, studii medii incomplete, nesuspus militar, celibatar, nu are persoane la întreținere, cetățean al RM, moldovean, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anterior nejudecat,

- de comiterea infracţiunii prevăzută de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M.

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Lilia Roic-Botezatu la 04 august 2026.

Examinarea cauzei s-a finalizat la 24 noiembrie 2026.

Procedura de citare a fost legal executată.

Partea acuzării în şedinţa de judecată a solicitat recunoaşterea inculpatului Pasat Dumitru vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal și în baza normei menționate a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. În privința inculpatului Enache Valeriu și Cristea Vadim, de încetat cauza penală în legătură cu împăcarea părților. De încasat în mod solidar din contul inculpaților a cheltuielilor de judecare a cauzei.

Inculpatul Cristea Vadim și apărătoarea Bernicova Marina, au solicitat aplicarea art. 109 Cod penal, urmare a împăcării părților și a faptului că inculpatul este minor.

Inculpatul Enache Valeriu și apărătorul Nichifor Eugeniu, au solicitat aplicarea art. 109 Cod penal, urmare a împăcării părților și a faptului că inculpatul este minor.

Inculpatul Pasat Dumitru și apărătoarea Badea Margareta, au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare condiționată, din motiv că a recunoscut vina și că se căiește, subsecvent că este unicul întreținător al bunicii sale.

Partea vătămată Hariuc Andrei, a indicat că nu are pretenții față de nici unul dintre inculpați, solicitând încetarea cauzei în privința inculpaților Cristea Vadim și Enache Valeriu, iar în privința lui Pasat Dumitru, a fi aplicată pedeapsă cât mai blândă.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

**A C O N S T A T A T:**

**Pasat Dumitru** *****, este învinuit în aceea că el, la 29 noiembrie 2025, aproximativ la ora 21 și 00 min., aflându-se în domiciliul său din satul *****, raionul Hîncești, acționând cu intenție directă, de comun acord cu minorii Cristea Vadim, a.n. 2011, și Enache Valeriu, a.n. 2011, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul privării ilegale de libertate a părții vătămate Hariuc Andrei, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 și 00:00 min., au blocat accesul la căile de ieșire, iar prin acțiunile coordonate și prin exercitarea unei

presiuni constante în vederea consolidării controlului asupra părții vătămate și intimidării acesteia, i-au aplicat lovituri cu pumnii în zona capului, acțiuni ce au avut drept consecință crearea unei stări de frică și supunere, au împiedicat părăsirea locuinței, fapt prin care au îngrădit dreptul fundamental al omului la libertatea de circulație, garantat de Constituția Republicii Moldova.

În urma acțiunilor violente ale lui Pasat Dumitru față de Hariuc Andrei, la ultimul, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202522P0411 din 03 decembrie 2025, s-au stabilit: excoriații pe cap – frunte stânga, leziuni ce condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și se califică drept vătămări corporale neînsemnate ale integrității corporale sau ale sănătății.

Astfel, acţiunile inculpatului **Pasat Dumitru ******* au fost încadrate de către organul de urmărire penală în limitele prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M, după indicii calificativi - *Privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, acțiune săvârșită de două sau mai multe persoane.*

**Enache Valeriu**, este învinuit în aceea că el, la 29 noiembrie 2025, aproximativ la ora 21 și 00 min., aflându-se în domiciliul lui Pasat Dumitru ***** din satul *****, raionul Hîncești, acționând cu intenție directă, de comun acord cu Pasat Dumitru ***** și minorul Cristea Vadim, a.n. 2011, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul privării ilegale de libertate a părții vătămate Hariuc Andrei, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 și 00:00 min., au blocat accesul la căile de ieșire, iar prin acțiunile coordonate și prin exercitarea unei presiuni constante în vederea consolidării controlului asupra părții vătămate și intimidării acesteia, i-au aplicat lovituri cu pumnii în zona capului, acțiuni ce au avut drept consecință crearea unei stări de frică și supunere, au împiedicat părăsirea locuinței, fapt prin care au îngrădit dreptul fundamental al omului la libertatea de circulație, garantat de Constituția Republicii Moldova.

În urma acțiunilor violente ale lui Enache Valeriu față de Hariuc Andrei, la ultimul, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202522P0411 din 03 decembrie 2025, s-au stabilit: excoriații pe cap – frunte stânga, leziuni ce condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și se califică drept vătămări corporale neînsemnate ale integrității corporale sau ale sănătății.

Astfel, acţiunile inculpatului **Enache Valeriu** au fost încadrate de către organul de urmărire penală în limitele prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M, după indicii calificativi - *Privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, acțiune săvârșită de mai multe persoane.*

**Cristea Vadim**, este învinuit în aceea că el, la 29 noiembrie 2025, aproximativ la ora 21 și 00 min., aflându-se în domiciliul lui Pasat Dumitru ***** din satul *****, raionul Hîncești, acționând cu intenție directă, de comun acord cu Pasat Dumitru ***** și minorul Enache Valeriu, a.n. 2011, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul privării ilegale de libertate a părții vătămate Hariuc Andrei, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 și 00:00 min., au blocat accesul la căile de ieșire, iar prin acțiunile coordonate și prin exercitarea unei presiuni constante în vederea consolidării controlului asupra părții vătămate și intimidării acesteia, i-au aplicat lovituri cu pumnii în zona capului, acțiuni ce au avut drept consecință crearea unei stări de frică și supunere, au împiedicat părăsirea locuinței, fapt prin care au îngrădit dreptul fundamental al omului la libertatea de circulație, garantat de Constituția Republicii Moldova.

În urma acțiunilor violente ale lui Cristea Vadim față de Hariuc Andrei, la ultimul, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202522P0411 din 03 decembrie 2025, s-au stabilit: excoriații pe cap – frunte stânga, leziuni ce condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6

zile și se califică drept vătămări corporale neînsemnate ale integrității corporale sau ale sănătății.

Astfel, acţiunile inculpatului **Cristea Vadim** au fost încadrate de către organul de urmărire penală în limitele prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M, după indicii calificativi - *Privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, acțiune săvârșită de mai multe persoane.*

În cadrul ședinței de judecată din 29 octombrie 2026, inculpații Pasat Dumitru, Enache Valeriu și Cristea Vadim, au indicat prin înscris autentic că recunosc faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, nu doresc administrarea de noi probe, solicitând instanței judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Subsecvent, în cadrul aceleiași ședințe, inculpații Enache Valeriu și Cristea Vadim au înaintat cereri prin care solicită încetarea procesului penal în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu faptul că s-au împăcat cu partea vătămată.

La rândul său, partea vătămată Hariuc Andrei, a înaintat instanței cereri prin care a solicitat încetarea cauzei penale în privința lui Enache Valeriu și Cristea Vadim, în legătură cu împăcarea acestora.

Reprezentanții legali ai inculpaților minori au susținut cererile formulate de împăcare.

Apărarea, în persoanele avocaților Bernicova Marina, Badea Margareta și Nichifor Eugeniu, în şedinţa de judecată au susţinut integral poziţia inculpaților, privind examinarea cauzei în procedura simplificată, cât și separat privind încetarea cauzei în privința inculpaților minori.

Partea acuzării a susţinut cererile înaintate de inculpați, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privința aplicării art. 364[1] Cod de procedură penală.

Examinând cererile înaintate de Pasat Dumitru, Enache Valeriu și Cristea Vadim, instanța prin încheierea protocolară din 29 octombrie 2026 a admis cererea inculpaților cu privire la examinarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, astfel încât din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă, că fapta inculpaților este stabilită şi sunt suficiente date cu privire la persoanele acestora pentru a permite stabilirea unei pedepse inculpaților, aceștia neavând şi alte probe propuse spre administrare.

Astfel, instanţa, a procedat la audierea inculpatului **Cristea Vadim** potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral şi judecăţii a declarat, că la 29 noiembrie 2025, în intervalul orelor 21:00-00:00, se afla la domiciliul lui Pasat Dumitru, situat în satul *****, raionul Hîncești, pe care îl cunoaște din copilărie, fiind prieteni și locuitori ai aceleiași localități. A precizat că în locuință se aflau Pasat Dumitru, Enache Valeriu și bunica lui Pasat Dumitru, iar ulterior a venit și Hariuc Andrei, pe care, de asemenea, îl cunoaște de mult timp, fiind consăteni. A relatat că, după ce s-au așezat la masă pentru a mânca, Pasat Dumitru discuta telefonic cu prietena sa, moment în care Hariuc Andrei ar fi afirmat că anterior a întreținut relații sexuale cu aceasta. În urma afirmațiilor respective, Pasat Dumitru i-a aplicat lui Hariuc Andrei o lovitură cu palma, în urma căreia acesta a căzut de pe scaun, după care a început să-l întrebe despre presupusele relații sexuale și l-a obligat să își ceară scuze în timpul apelului video.

Inculpatul a menționat că Pasat Dumitru i-a aplicat părții vătămate aproximativ 6–7 lovituri cu pumnii și palmele în regiunea capului, insistând timp de aproximativ jumătate de oră ca aceasta să își ceară scuze. În timpul discuției, Virginia, prietena lui Pasat Dumitru, i-a cerut acestuia să înceteze agresiunile, avertizându-l că va apela la poliție. Ulterior, telefonul lui Pasat Dumitru s-a descărcat, însă după repornirea acestuia, a reluat apelul către Virginia și a continuat

să insiste ca Hariuc Andrei să își ceară scuze, fapt pe care partea vătămată l-a făcut de aproximativ trei ori. A declarat că, ulterior, Hariuc Andrei a încercat să fugă din locuință, în timp ce el și Enache Valeriu se aflau pe pat, iar Pasat Dumitru stătea la masă. În acel moment, Pasat Dumitru l-a prins pe Hariuc Andrei și le-a solicitat să îl aducă înapoi în locuință. Totodată, a relatat că Pasat Dumitru îi arăta Virginiei, prin intermediul apelului video, pretinzând în glumă că îl ducea pe Hariuc Andrei în beci și îl aducea înapoi, deși, potrivit declarațiilor sale, partea vătămată nu fusese dusă efectiv în beci.

Ulterior, Pasat Dumitru și Hariuc Andrei s-ar fi împăcat, iar primul l-a întrebat pe acesta dacă deține un telefon mobil și unde se află acesta. După ce Hariuc Andrei a comunicat că telefonul se află la domiciliul său, Pasat Dumitru le-a solicitat lui și lui Enache Valeriu să îl însoțească pe Hariuc Andrei până acasă, pentru a lua telefonul și a reveni ulterior. A precizat că locuința părții vătămate se află la aproximativ 10 minute distanță de domiciliul lui Pasat Dumitru. Ajunși acolo, Hariuc Andrei nu a mai ieșit din casă, motiv pentru care s-a apropiat și Pasat Dumitru, iar după aproximativ 10 minute de așteptare, cei trei s-au întors.

Inculpatul a recunoscut că nu a procedat corect prin faptul că l-a ținut cu forța pe Hariuc Andrei. De asemenea, a recunoscut că, în momentul în care l-a ajutat pe Pasat Dumitru, i-a aplicat personal părții vătămate două lovituri cu palma. A precizat că în seara respectivă nu a consumat vin, ci doar a mâncat împreună cu ceilalți. A manifestat regret față de cele comise, menționând că și-a cerut scuze de la Hariuc Andrei, a conștientizat caracterul greșit al comportamentului său și a ajuns la concluzia că nu va mai repeta asemenea acțiuni. Totodată, a comunicat că este elev în clasa a IX-a la Gimnaziul din satul *****. Inculpatul a declarat că nu cunoaște dacă Virginia efectua înregistrări video în timpul discuției telefonice cu Pasat Dumitru. A confirmat că l-a adus pe Hariuc Andrei înapoi de la ușă, întrucât Pasat Dumitru i-a solicitat acest lucru.

Fiind audiat inculpatul **Enache Valeriu** potrivit regulilor de audiere a martorului, vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral şi judecăţii a declarat, că în seara incidentului, în intervalul orelor 21:00–00:00, se afla la domiciliul lui Pasat Dumitru, împreună cu acesta, Cristea Vadim și bunica lui Pasat Dumitru. A precizat că se afla în locuință de mai mult timp și că, la un moment dat, a adormit, trezindu-se atunci când Pasat Dumitru îi aplica lovituri lui Hariuc Andrei, toți aflându-se în aceeași încăpere. Potrivit declarațiilor sale, în momentul în care s-a trezit, Cristea Vadim stătea și privea, iar Pasat Dumitru îi aplica părții vătămate lovituri cu pumnii și palmele, obligând-o să își ceară scuze față de concubina sa pentru anumite afirmații făcute anterior. Inculpatul a precizat că, la acel moment, nu a înțeles exact conținutul afirmațiilor care provocaseră conflictul.

A menționat că, la un moment dat, Hariuc Andrei a încercat să fugă din locuință, însă Pasat Dumitru și Cristea Vadim l-au adus înapoi, după care Pasat Dumitru a continuat să insiste ca acesta să își ceară scuze față de prietena sa. Totodată, a relatat că Pasat Dumitru glumea, afirmând că l-ar fi dus pe Hariuc Andrei în beci și l-ar fi adus înapoi. Ulterior, cei doi ar fi ajuns la o înțelegere, iar Pasat Dumitru i-a solicitat lui Hariuc Andrei să aducă un telefon mobil, pentru a pune capăt conflictului dintre ei.

Inculpatul a declarat că, ulterior, împreună cu Cristea Vadim, l-a însoțit pe Hariuc Andrei până la domiciliul acestuia, pentru a se asigura că se întoarce cu telefonul solicitat. Întrucât Hariuc Andrei nu mai ieșea din casă, la fața locului a venit și Pasat Dumitru, după care au mai așteptat aproximativ 10 minute, iar ulterior au plecat. Inculpatul a declarat că a înțeles cele întâmplate și că ar fi fost mai bine să se afle la domiciliul său în acel moment. A recunoscut că nu a procedat corect și a comunicat că și-a cerut personal scuze de la partea vătămată Hariuc

Andrei, care l-ar fi iertat. Inculpatul a declarat inițial că nu i-a aplicat lovituri lui Hariuc Andrei și că nu a vizionat înregistrarea video. A precizat că nu a dorit să intervină în conflict, întrucât a considerat că acesta privea alte persoane. Totodată, a admis posibilitatea să îi fi aplicat anumite lovituri părții vătămate, ulterior declarând că i-a aplicat lovituri în momentul în care Hariuc Andrei se afla la ușă.

Fiind audiat inculpatul **Pasat Dumitru** potrivit regulilor de audiere a martorului, vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut integral şi judecăţii a declarat, că îi cunoaște pe Enache Valeriu și Cristea Vadim, cu care este prieten, precum și pe partea vătămată Hariuc Andrei, care, de asemenea, îi este prieten. A relatat că, la 29 noiembrie 2025, se afla la domiciliul său din satul *****, raionul Hîncești, împreună cu Cristea Vadim și Enache Valeriu, iar în jurul orei 21:00, la locuința sa a venit Hariuc Andrei. A precizat că, în acel moment, se afla la masă și discuta telefonic cu prietena sa, Virginia. Observând persoana cu care vorbea, Hariuc Andrei i-ar fi comunicat că o cunoaște și că, anterior, ar fi întreținut relații sexuale cu aceasta.

Inculpatul a menționat că, în seara respectivă, se afla în stare de ebrietate, întrucât consumase aproximativ trei litri de vin de unul singur, iar în urma afirmațiilor făcute de Hariuc Andrei s-a enervat și a început să îl întrebe despre presupusele relații intime. A recunoscut că inițial i-a aplicat două lovituri cu palma în regiunea capului, în timp ce partea vătămată susținea că afirmațiile respective nu corespundeau adevărului. Ulterior, inculpatul l-a arătat pe Hariuc Andrei prin intermediul apelului video către Virginia, aceasta comunicând că îl vede pentru prima dată. În continuare, i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, solicitându-i să își ceară scuze pentru afirmațiile făcute. Întrucât Hariuc Andrei nu dorea inițial să își ceară scuze, i-a aplicat și alte lovituri, în timp ce Virginia îi solicita să înceteze agresiunile.

A relatat că, ulterior, telefonul său s-a descărcat, motiv pentru care l-a conectat la încărcător, iar între timp a discutat cu Hariuc Andrei, comunicându-i că incidentul produs aparținea trecutului și că urmau să vadă cum vor proceda în continuare. A precizat că, anterior izbucnirii conflictului, Hariuc Andrei consumase împreună cu el aproximativ un litru și jumătate de vin.

Inculpatul a declarat că, în timpul discuției ulterioare, i-a explicat părții vătămate că nu trebuie să facă asemenea afirmații despre persoane pe care nu le cunoaște. A recunoscut că, atunci când Hariuc Andrei și-a exprimat dorința de a pleca acasă, i-a comunicat că nu va pleca nicăieri până când telefonul său nu se va încărca, întrucât intenționa să o apeleze din nou pe Virginia, pentru ca partea vătămată să își ceară scuze față de aceasta. Totodată, a precizat că i-a permis lui Hariuc Andrei să iasă afară pentru a fuma o țigară. În timp ce partea vătămată se afla afară, inculpatul și-a pornit telefonul și a reluat discuția cu Virginia. Fiind întrebat de aceasta unde se află Hariuc Andrei, i-a comunicat, în glumă, că urma să îl aducă din beci. A relatat că, după ce a ieșit afară să fumeze, Hariuc Andrei se afla într-o stare de ebrietate mai avansată și nu prea dorea să revină în locuință, moment în care au intervenit Cristea Vadim și Enache Valeriu, care i-ar fi aplicat câteva lovituri și l-ar fi adus înapoi în casă.

Ulterior, inculpatul a declarat că a încercat să găsească o modalitate de soluționare a conflictului, iar Hariuc Andrei i-ar fi comunicat că nu dispune de bani, însă are la domiciliul său un telefon mobil nou. În aceste circumstanțe, i-a propus să aducă telefonul respectiv, pentru a-l vinde. A precizat că Hariuc Andrei ar fi comunicat că era noapte și nu dorea să meargă singur, motiv pentru care Cristea Vădim și Enache Valeriu l-au însoțit până la domiciliul său, urmând să îl aștepte pentru a lua telefonul. Întrucât trecuse un anumit interval de timp și aceștia nu se

întorceau, inculpatul l-a apelat pe Cristea Vădim, care i-a comunicat că încă îl așteptau pe Hariuc Andrei.

În continuare, inculpatul s-a deplasat și el spre domiciliul părții vătămate, precizând că a procedat astfel pentru a-i întâmpina pe ceilalți doi, întrucât nu dorea să rămână singur. După ce au mai așteptat o perioadă, cei trei s-au întors la domiciliul inculpatului. Inculpatul a declarat că nu cunoaște motivul pentru care, în faza urmăririi penale, nu a relatat evenimentele în aceeași manieră. A manifestat regret pentru comportamentul său, recunoscând că nu trebuia să îl lovească pe Hariuc Andrei și că ar fi trebuit să îi permită să plece acasă fără impedimente.

Totodată, a confirmat că partea vătămată și-a exprimat, la un moment dat, dorința de a pleca afară, însă el i-a solicitat să rămână, întrucât intenționa să o apeleze din nou pe Virginia, după încărcarea telefonului, pentru ca Hariuc Andrei să își ceară scuze față de aceasta. De asemenea, a confirmat că Virginia l-a avertizat că va apela la poliție.

Inculpatul a solicitat să îi fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia. A mai declarat că, după eliberare, intenționează să se stabilească în municipiul Chișinău, la apartamentul surorii sale, Natalia. A precizat că i-a aplicat lui Hariuc Andrei aproximativ 5–6 lovituri și că, în timpul discuției video cu Virginia, nu cunoștea faptul că aceasta înregistra conversația. A declarat că Hariuc Andrei i-a comunicat că nu va mai face asemenea afirmații, iar în momentul în care îi erau aplicate loviturile, partea vătămată nu opunea rezistență, ci își cerea scuze. De asemenea, inculpatul a recunoscut că a înțeles, în acel moment, că Hariuc Andrei intenționa să părăsească locuința pentru a merge acasă, însă i-a solicitat să rămână pe loc, în contextul discuțiilor referitoare la telefonul mobil. În final, inculpatul Pasat Dumitru ***** a recunoscut că, prin acțiunile sale, l-a privat ilegal de libertate pe Hariuc Andrei.

În afară de recunoaşterea vinovăţiei din partea inculpaților, culpa lui Pasat Dumitru, Enache Valeriu și Cristea Vadim în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal se dovedește prin probele anexate la materialele dosarului, prezentate de procuror şi acceptate de inculpați prin scris autentic, după cum urmează:

- Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 02 decembrie 2025, înregistrat cu nr. 606, prin care a fost consemnată sesizarea organului de urmărire penală cu privire la fapta investigată (f.d. 4, vol. I);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 decembrie 2025, potrivit căruia organul de urmărire penală a efectuat cercetarea domiciliului cetățeanului Pasat Dumitru, situat în satul *****, raionul Hîncești, locul unde, potrivit învinuirii formulate, au avut loc acțiunile de privare ilegală de libertate a părții vătămate Hariuc Andrei (f.d. 5–12, vol. I);
- Informația telefonică 112, parvenită de la cetățeana Bularga Virginia, domiciliată în satul *****, raionul *****, prin care aceasta a comunicat că, la 30 noiembrie 2025, a fost apelată prin intermediul unei rețele de socializare de către un cetățean cu pseudonimul „Macarov Stas (Denis)”, în vârstă de aproximativ 28 de ani, care i-ar fi arătat prin intermediul unui mesaj video cum agresează fizic o persoană necunoscută, de gen masculin, într-un domiciliu din satul *****, raionul Hîncești. Informația respectivă a fost înregistrată în Registrul R-II al Inspectoratului de Poliție Hîncești la 30 noiembrie 2025, sub nr. 7805 (f.d. 13, vol. I);
- Informația privind recepționarea sesizării despre comiterea unei fapte ilicite, parvenită de la cetățeana Bularga Virginia, domiciliată în satul *****, raionul

*****, care a comunicat că a fost apelată telefonic de către un cetățean ce utiliza pseudonimul „Macarov Stas”, acesta comunicându-i că ar fi agresat fizic o persoană necunoscută din satul *****, raionul Hîncești. Sesizarea a fost înregistrată în Registrul R-II al Inspectoratului de Poliție ***** la 30 noiembrie 2025, sub nr. 3542 (f.d. 18, vol. I);

– Declarațiile părții vătămate Hariuc Andrei Vitalii din 02 decembrie 2025, care a relatat că, *la 29 noiembrie 2025, se afla în satul *****, raionul Hînceşti, unde ajutase o femeie pe nume Elena la efectuarea unor lucrări gospodăreşti. În jurul orei 20:30, în timp ce se deplasa spre domiciliul său, s-a întâlnit cu Pasat Dumitru, care era însoțit de Enache Valeriu, Cristea Vădim și o tânără în vârstă de aproximativ 18–20 de ani, pe care nu o cunoștea. A declarat că, după ce s-au salutat, Pasat Dumitru i-a solicitat o țigară, însă i-a luat întregul pachet, după care l-a invitat la domiciliul său pentru a consuma vin. Partea vătămată a acceptat invitația, deplasându-se împreună cu celelalte persoane la locuința lui Pasat Dumitru, unde locuia și bunica acestuia. Ajunși în locuință, Pasat Dumitru a turnat vin, din care au consumat el, partea vătămată și tânăra care îi însoțea, în timp ce Enache Valeriu și Cristea Vădim nu au consumat băuturi alcoolice. Ulterior, tânăra respectivă s-a culcat pe un pat din încăperea în care se aflau. Partea vătămată a relatat că, la un moment dat, a ieșit afară împreună cu Pasat Dumitru pentru a fuma, ocazie cu care i-a comunicat că dorește să plece acasă. Pasat Dumitru i-ar fi solicitat să rămână și să intre înapoi în locuință, motivând că trebuie să discute cu el și să apeleze telefonic o persoană. Potrivit declarațiilor părții vătămate, exprimarea acestuia avea un caracter amenințător, comunicându-i că în acea seară nu va pleca acasă. După ce au revenit în locuință, Pasat Dumitru a apelat video o tânără, întrebând-o dacă îl cunoaște pe Hariuc Andrei și afirmând că acesta s-ar fi lăudat că ar fi întreținut relații sexuale cu ea. Atât tânăra, cât și partea vătămată au negat existența unei asemenea relații, însă Pasat Dumitru a început să îi aplice lui Hariuc Andrei lovituri cu palma și cu pumnul în regiunea capului.A menționat că acțiunile violente au început aproximativ la ora 21:00, timp în care tânăra aflată în locuință dormea, iar Cristea Vădim și Enache Valeriu se aflau în aceeași încăpere și utilizau telefoanele mobile. Partea vătămată a declarat că, încercând să părăsească locuința, s-a îndreptat spre ușă pentru a se încălța, însă Pasat Dumitru le-a solicitat lui Cristea Vădim și Enache Valeriu să îl aducă înapoi, amenințându-i că, dacă îl vor lăsa să plece, vor fi agresați în locul său. În aceste circumstanțe, cei doi minori l-ar fi apucat de mâini și l-ar fi târât înapoi în încăpere, iar Pasat Dumitru l-ar fi apucat de haină și ar fi participat la readucerea sa în locuință. A precizat că le-a solicitat tuturor celor trei să îi permită să plece, însă aceștia nu i-au dat voie. Ulterior, Pasat Dumitru ar fi reluat apelul video cu aceeași tânără și i-ar fi aplicat din nou lovituri cu pumnul în regiunea feței, provocându-i sângerări în regiunea sprâncenei. Totodată, în cadrul apelului, Pasat Dumitru ar fi amenințat că îl va omorî, arătându-i tinerei sângele care curgea de la partea vătămată. Hariuc Andrei a relatat că a încercat din nou să părăsească locuința, ajungând până în coridor, însă nu a reușit să deschidă ușa, presupunând că aceasta era închisă cu un cârlig amplasat în partea superioară. A precizat că pentru a ieși afară trebuia să treacă prin două uși. În acel moment, potrivit declarațiilor sale, toți cei trei l-ar fi apucat de haine și l-ar fi târât înapoi în*

*încăpere, unde Pasat Dumitru a continuat să îi aplice lovituri cu pumnii în regiunea capului și cu palmele peste față. A mai relatat că Pasat Dumitru continua să discute prin apel video cu tânăra respectivă, obligându-l să își ceară scuze și să o roage să îi permită să plece acasă. Deși tânăra îi solicita lui Pasat Dumitru să îl lase să plece, acesta refuza. Partea vătămată a declarat că, într-un alt moment, a încercat din nou să plece, ajungând până în coridor, însă Pasat Dumitru le-a solicitat lui Enache Valeriu și Cristea Vădim să îl aducă înapoi. A menționat că Enache Valeriu și Pasat Dumitru au venit în coridor, l-au apucat de subțiori și l-au readus în încăpere, timp în care Pasat Dumitru continua apelul video și îi aplica lovituri cu palma peste față. A relatat că, în cadrul aceluiași apel, tânăra i-a comunicat lui Pasat Dumitru că va întreprinde măsuri dacă nu îi permite părții vătămate să plece, moment în care acesta ar fi realizat că discuția era înregistrată și ar fi întrerupt apelul. Potrivit declarațiilor părții vătămate, după miezul nopții, Pasat Dumitru le-a solicitat lui Cristea Vădim și Enache Valeriu să îl conducă până în apropierea domiciliului său, comunicându-le că, dacă partea vătămată îi va agresa pe drum, să îl anunțe prin intermediul aplicației Instagram. A declarat că cei doi minori l-au însoțit până aproape de locuința sa și i-au solicitat să nu se adreseze organelor de poliție, motivând că ei nu i-ar fi făcut nimic. În jurul orei 00:30, a ajuns la domiciliul său. Partea vătămată a precizat că s-a aflat în locuința lui Pasat Dumitru aproximativ patru ore, iar începând cu ora 21:00 a încercat în repetate rânduri să plece, însă Pasat Dumitru, Cristea Vădim și Enache Valeriu i-au împiedicat plecarea. A menționat că, în timpul agresiunilor, în încăpere se afla și bunica lui Pasat Dumitru, care i-ar fi solicitat acestuia să înceteze violențele, însă Pasat Dumitru ar fi amenințat-o și pe aceasta, determinând-o să nu mai intervină. La întrebările ofițerului de urmărire penală, partea vătămată a declarat că nu a avut posibilitatea reală de a părăsi locuința, întrucât cei trei nu îi permiteau să plece, iar el se temea că va fi agresat și mai grav dacă va încerca să iasă prin forță. A precizat că nu a observat cine a închis ușa locuinței, însă a constatat că aceasta era închisă atunci când a încercat să plece. Totodată, a menționat că cei doi minori nu au intervenit pentru a-l determina pe Pasat Dumitru să înceteze agresiunile, ci au executat indicațiile acestuia, împiedicându-l să părăsească locuința. În final, partea vătămată a declarat că are pretenții față de toate cele trei persoane, întrucât, prin acțiunile acestora, i-au fost cauzate suferințe fizice și morale* (f.d. 24–25, vol. I);

– Raportul de expertiză judiciară nr. 202522P0411 din 03 decembrie 2025, potrivit concluziilor căruia, în urma examinării medico-legale a cetățeanului Hariuc Andrei, născut în anul 1996, au fost constatate excoriații în regiunea capului, la nivelul frunții stângi. Potrivit expertului judiciar, leziunile respective au fost produse cu aproximativ 1–3 zile înaintea examinării efectuate la 02 decembrie 2025, prin mecanism traumatic de lovire sau compresiune cu/de un obiect contondent dur, rugos, putând corespunde timpului și circumstanțelor indicate de persoana examinată, fără a exclude alte împrejurări de producere. Leziunile constatate condiționează dereglarea sănătății pe o perioadă de cel mult 6 zile și se califică drept vătămări neînsemnate ale integrității corporale sau ale sănătății. Totodată, expertul a menționat că, ținând cont de aspectul morfologic și localizarea leziunilor

corporale, nu se exclude posibilitatea producerii acestora prin cădere de la înălțimea propriei staturi. Costul expertizei a constituit 128 lei (f.d. 30–31, vol. I);

– Declarațiile martorei Bularga Virginia din 30 ianuarie 2026, care *a relatat că locuiește în satul *****, raionul *****, și îl cunoaște pe Pasat Dumitru, la domiciliul căruia a fost anterior, în luna octombrie 2025, împreună cu sora sa Curcă Lilia. A precizat că nu se afla într-o relație cu acesta, însă comunicau prin intermediul rețelei de socializare Instagram. Martora a declarat că, în noaptea de 29 spre 30 noiembrie 2025, în intervalul aproximativ al orelor 23:00–02:00, a primit mai multe apeluri video de la Pasat Dumitru prin intermediul aplicației Instagram. În timpul apelurilor, l-a observat pe Pasat Dumitru împreună cu două persoane minore, ale căror nume nu le cunoștea, precum și cu un alt bărbat. Pasat Dumitru i-ar fi comunicat că bărbatul respectiv se lăuda că ar fi întreținut relații intime cu ea, solicitându-i să confirme dacă asemenea afirmații corespund adevărului. Martora a negat că l-ar cunoaște pe bărbatul respectiv și că ar fi întreținut relații intime cu acesta. A relatat că, în timpul apelurilor video, Pasat Dumitru îi aplica bărbatului lovituri cu pumnii și picioarele, inclusiv atunci când acesta se afla la podea, obligându-l să își ceară scuze față de ea. Martora a precizat că a întrerupt în repetate rânduri apelurile, însă Pasat Dumitru îi transmitea mesaje vocale în care amenința că îl va omorî pe bărbatul respectiv dacă ea nu va răspunde la apeluri sau dacă acesta nu își va cere scuze. Din acest motiv, martora se simțea obligată să răspundă, pentru a preveni continuarea agresiunilor. A menționat că, inițial, nu a efectuat înregistrarea apelurilor video, însă a observat că cele două persoane minore asistau la acțiunile lui Pasat Dumitru, iar atunci când bărbatul agresat cădea la podea, acestea îl ajutau să se ridice, după care Pasat Dumitru continua să îi aplice lovituri. Ulterior, martora a început să înregistreze unul dintre apelurile video, solicitându-i lui Pasat Dumitru să înceteze agresiunile și să îi arate bărbatul, pentru a se convinge că acesta se află în siguranță. Potrivit declarațiilor martorei, Pasat Dumitru i-ar fi comunicat că bărbatul nu mai este în viață, afirmând că l-a omorât. La insistențele sale, Pasat Dumitru le-a solicitat celor doi minori să îl aducă din beci, iar aceștia s-au deplasat și l-au adus de subțiori pe bărbatul respectiv, care era în viață, însă prezenta urme de agresiune și avea dificultăți în a se menține pe picioare. Martora a declarat că bărbatul repeta că își cere scuze, însă Pasat Dumitru continua să îl lovească și nu îi permitea să vorbească. A precizat că a primit aproximativ 10 apeluri de la Pasat Dumitru, dintre care a participat la 4–5 apeluri video, reușind să înregistreze unul singur. Din temerea că Pasat Dumitru va continua să îl agreseze pe bărbatul respectiv, martora a apelat serviciul de urgență 112, comunicând circumstanțele observate. Totodată, a declarat că, în timpul apelurilor video, a observat-o în încăpere și pe bunica lui Pasat Dumitru, o persoană în vârstă, care se afla pe pat și asupra căreia acesta ar fi strigat. Martora a menționat că nu îl cunoștea anterior pe bărbatul agresat și nici pe cei doi minori, observându-i pentru prima dată în cadrul apelurilor video. De asemenea, a relatat că, ulterior incidentului, Pasat Dumitru ar fi transmis mai multe mesaje și ar fi efectuat apeluri prin intermediul aplicației Instagram către sora sa Curcă Lilia, inclusiv în perioada 09–30 ianuarie 2026. A precizat că Pasat Dumitru utiliza pe Instagram numele de utilizator „valcionac”* (f.d. 34, vol. I);

- Procesul-verbal de ridicare din 30 ianuarie 2026, potrivit căruia de la martora Bularga Virginia a fost ridicat un fișier video, înregistrat la 29 noiembrie 2025, care reflectă acțiunile în raport cu partea vătămată Hariuc Andrei, fișierul fiind transmis prin intermediul aplicației Viber (f.d. 36, vol. I);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 martie 2026, potrivit căruia a fost supus examinării fișierul video ridicat de la martora Bularga Virginia, în care sunt reflectate acțiunile săvârșite în raport cu partea vătămată Hariuc Andrei (f.d. 37–38, vol. I);
- Ordonanța din 05 martie 2026, prin care organul de urmărire penală a dispus recunoașterea în calitate de mijloc material de probă și păstrarea la materialele cauzei penale a înregistrării video ridicate de la martora Bularga Virginia (f.d. 39, vol. I);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02 martie 2026, potrivit căruia a fost examinat telefonul mobil de model Samsung Galaxy, aparținând lui Pasat Dumitru, cu numărul IMEI *****, fără husă și cu sticla ecranului deteriorată. În cadrul examinării, în dosarul electronic „Camera" al telefonului a fost identificat un fișier fotografic datat cu 29 noiembrie 2025, realizat în interiorul locuinței lui Pasat Dumitru, în care este surprinsă partea vătămată Hariuc Andrei, așezată pe un pat (f.d. 48–49, vol. I);
- Ordonanța din 02 martie 2026, prin care s-a dispus recunoașterea în calitate de corp delict a telefonului mobil de model Samsung Galaxy J7, cu numărul IMEI *****, fără husă și cu sticla ecranului deteriorată, aparținând lui Pasat Dumitru, precum și păstrarea acestuia în camera de păstrare a corpurilor delicte din incinta Inspectoratului de Poliție Hîncești (f.d. 50, vol. I);
- Procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 04 decembrie 2025, în cadrul căruia Pasat Dumitru *a relatat că, în seara de 29 noiembrie 2025, se afla împreună cu Cristea Vădim și Enache Valeriu pe o stradă situată la aproximativ 500 de metri de domiciliul său, unde s-au întâlnit cu Hariuc Andrei. A precizat că, împreună cu ei, se afla și o tânără pe nume Elena, din satul Cărpineni. Potrivit declarațiilor sale, toți s-au deplasat la locuința sa, unde el și Hariuc Andrei s-au așezat la masă și au consumat băuturi alcoolice, în timp ce tânăra respectivă dormea pe divan, iar Cristea Vădim și Enache Valeriu se aflau pe pat și utilizau telefoanele mobile. A menționat că accesul în locuința sa se realizează printr-o singură cale. Ulterior, aproximativ la ora 22:00, a fost apelat telefonic de o prietenă pe nume Virginia, din satul *****. În timpul discuției, Hariuc Andrei ar fi afirmat că anterior a întreținut relații sexuale cu aceasta, fapt care l-a determinat pe Pasat Dumitru să îi aplice câteva lovituri cu palma peste față. A precizat că Virginia îi solicita să înceteze acțiunile violente și să îl lase în pace pe Hariuc Andrei. Potrivit declarațiilor sale, ulterior a ieșit afară împreună cu Hariuc Andrei pentru a fuma, continuând să consume băuturi alcoolice. Fiind apelat din nou de Virginia și întrebat unde se află Hariuc Andrei, i-a comunicat că acesta se află în beci, precizând că afirmația respectivă a constituit o glumă. A relatat că i-a trimis pe Cristea Vădim și Enache Valeriu să îl aducă pe Hariuc Andrei, care se afla afară, în stare de ebrietate, pentru ca Virginia să îl vadă în timpul apelului video și să se convingă că este bine. Ulterior, Hariuc Andrei i-ar fi comunicat că are un telefon mobil pe care dorește să îl vândă, motiv pentru care Pasat Dumitru*

*le-a solicitat lui Cristea Vădim și Enache Valeriu să îl însoțească până la domiciliul său pentru a aduce telefonul. Întrucât aceștia nu mai reveneau, Pasat Dumitru a plecat în întâmpinarea lor, găsindu-i pe cei doi minori în stradă, unde îl așteptau pe Hariuc Andrei, care nu mai ieșea din locuința sa. Totodată, Pasat Dumitru a susținut că, în seara respectivă, Hariuc Andrei nu i-a comunicat că dorește să plece acasă și că acesta putea să intre și să iasă liber din locuință. A precizat că afirmația potrivit căreia Hariuc Andrei s-ar afla încuiat în beci a reprezentat doar o glumă. În final, a menționat că în ziua respectivă a consumat o cantitate considerabilă de alcool împreună cu Hariuc Andrei, iar acesta s-a aflat în gospodăria sa până aproximativ la ora 00:00* (f.d. 52–53, vol. I);

- Raportul de expertiză judiciară nr. 202522P0412 din 04 decembrie 2025, potrivit concluziilor căruia, în urma examinării medico-legale a lui Pasat Dumitru, născut în anul *****, au fost constatate excoriații în regiunea mâinilor, la nivelul coatelor. Potrivit expertului judiciar, leziunile respective au fost produse cu aproximativ 10–12 zile înaintea examinării din 03 decembrie 2025, prin mecanism traumatic de lovire sau compresiune cu/de un obiect contondent dur, rugos, putând corespunde circumstanțelor și declarațiilor persoanei examinate, fără a exclude alte împrejurări de producere. Leziunile respective condiționează dereglarea sănătății pe o perioadă de cel mult 6 zile și se califică drept vătămări neînsemnate ale integrității corporale sau ale sănătății. Totodată, expertul a menționat că, ținând cont de aspectul morfologic și localizarea leziunilor corporale, nu se exclude posibilitatea producerii acestora prin cădere de la înălțimea propriei staturi. Costul expertizei a constituit 128 lei (f.d. 68–69, vol. I);
- Procesul-verbal de ridicare din 22 decembrie 2025, potrivit căruia de la Cristea Vădim a fost ridicat un telefon mobil de model Xiaomi (*****), cu numărul IMEI *****(f.d. 107, vol. I);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02 martie 2026, potrivit căruia organul de urmărire penală a supus examinării telefonul mobil de model Xiaomi (*****), cu numărul IMEI *****, aparținând lui Cristea Vădim (f.d. 102–136, vol. I);
- Ordonanța din 02 martie 2026, prin care s-a dispus recunoașterea în calitate de mijloace materiale de probă și păstrarea la materialele cauzei penale a 28 de imagini fotografice extrase din telefonul mobil de model Xiaomi (*****), cu numărul IMEI *****, aparținând lui Cristea Vădim (f.d. 137, vol. I).

În conformitate cu prevederile art. 100 al.(4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislației, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin.(3); (4) CPP, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul

de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenții, utilităţii, veridicităţii şi suficienţei acestora în coroborare cu declaraţiile inculpaților administrate în şedinţa de judecată și a probelor administrate în faza urmăririi penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui Cristea Vadim, Enache Valeriu și Pasat Dumitru pentru comiterea acţiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată prin prisma probatoriului administrat în faza urmăririi penale.

Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpaților Cristea Vadim, Enache Valeriu și Pasat Dumitru întrunesc pe deplin semnele faptei infracţionale încadrate în baza art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal al R.M. după indicii calificativi: „*Privaţiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acţiunea nu este legată cu răpirea acesteia, acţiune săvârşită de mai multe persoane*, fapte recunoscute de către inculpați şi confirmate prin materialele cauzei.

Analizând materialele cauzei penale, cererile înaintate de inculpații minori Enache Valeriu și Cristea Vadim, precum și manifestarea de voință exprimată de partea vătămată Hariuc Andrei, instanța de judecată consideră că solicitările privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților sunt întemeiate și urmează a fi admise, pentru considerentele ce succed.

În acest sens, instanța reține că, potrivit art. 109 alin.(1) Cod penal, împăcarea constituie un act de înlăturare a răspunderii penale pentru categoriile de infracțiuni expres prevăzute de legiuitor, fiind reglementată distinct posibilitatea aplicării acestei instituții în privința persoanelor minore, inclusiv pentru infracțiunile grave prevăzute la capitolele II–III și V–VI din Partea specială a Codului penal.

Potrivit alin.(2) al aceleiași norme, împăcarea are caracter personal și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale până la retragerea completului de judecată pentru deliberare. Totodată, alin.(3) reglementează particularitățile împăcării în privința persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, stabilind necesitatea participării ori încuviințării reprezentanților legali, după caz.

Prin urmare, instanța subliniază că împăcarea reprezintă o instituție juridică de drept penal material, prin intermediul căreia *legiuitorul recunoaște posibilitatea înlăturării răspunderii penale atunci când sunt întrunite condițiile expres prevăzute de lege*. Aceasta nu constituie o simplă circumstanță atenuantă și nici un element de individualizare a pedepsei, ci un temei distinct care, odată constatat în condițiile legii, împiedică continuarea procesului penal în vederea aplicării unei pedepse.

În plan procesual, instanța reține prevederile art. 285 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, care reglementează încetarea urmăririi penale atunci când părțile s-au împăcat, în cazurile în care legea penală permite împăcarea. Totodată, art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală prevede posibilitatea încetării procesului penal prin sentință motivată atunci când, în cursul judecării cauzei, se constată existența temeiurilor legale corespunzătoare, iar art. 391 alin.(1) pct.1) din același cod stabilește expres că sentința de încetare a procesului penal se adoptă în cazul împăcării părților.

Raportând prevederile legale menționate la circumstanțele cauzei deduse judecății, instanța constată că inculpații Enache Valeriu, născut la *****, și Cristea Vadim, născut la *****, *aveau vârsta de ***** ani la momentul săvârşirii faptei imputate, respectiv la 29 noiembrie 2025, fiind, prin urmare, persoane minore în accepțiunea legislației penale*.

În aceeași ordine de idei, instanța constată că celor doi inculpați le-a fost imputată

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal, care sancționează privațiunea ilegală de libertate săvârșită de două sau mai multe persoane. Conform sancțiunii prevăzute de norma de incriminare, infracțiunea respectivă se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, fiind încadrată, potrivit art. 16 alin.(4) Cod penal, în categoria infracțiunilor grave.

Cu toate acestea, instanța subliniază că gravitatea infracțiunii imputate nu constituie, în cazul de față, un impediment pentru aplicarea instituției împăcării, întrucât legiuitorul, prin dispoziția specială a art. 109 alin.(1) Cod penal, a extins expres domeniul de aplicabilitate al acesteia în privința persoanelor minore care au săvârșit infracțiuni grave prevăzute la capitolele II–III și V–VI din Partea specială a Codului penal. Or, infracțiunea prevăzută de art. 166 alin (2) lit.d) Cod penal este inclusă în capitolul III al Părții speciale, intitulat „Infracțiuni contra libertății, cinstei și demnității persoanei", astfel încât condiția referitoare la categoria infracțiunii și apartenența acesteia la capitolele expres indicate de legiuitor este îndeplinită.

Sub acest aspect, instanța apreciază că voința legiuitorului este una neechivocă, acesta instituind un regim juridic diferențiat în materia înlăturării răspunderii penale pentru persoanele minore, având în vedere particularitățile dezvoltării psihologice și sociale ale acestora, precum și necesitatea promovării unor mecanisme juridice care să favorizeze responsabilizarea și reintegrarea lor în societate.

Instanța relevă că această reglementare reflectă orientarea politicii penale către valorificarea mecanismelor de justiție restaurativă în cauzele în care sunt implicate persoane minore, fără ca prin aceasta să fie minimalizate gravitatea comportamentului imputat sau importanța valorilor sociale ocrotite de legea penală.

În continuare, instanța constată că, în cadrul ședinței de judecată din 29 octombrie 2026, inculpații Enache Valeriu și Cristea Vădim, alături de inculpatul Pasat Dumitru, au depus înscrisuri autentice prin care au recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, manifestându-și acordul pentru examinarea cauzei în baza probelor respective, fără administrarea unor probe suplimentare. Ulterior, în cadrul aceleiași ședințe de judecată, inculpații minori Enache Valeriu și Cristea Vădim au înaintat cereri distincte prin care au solicitat încetarea procesului penal în privința lor, în temeiul art. 109 Cod penal, invocând faptul că s-au împăcat cu partea vătămată Hariuc Andrei.

La rândul său, partea vătămată Hariuc Andrei a înaintat instanței cereri prin care a solicitat încetarea procesului penal în privința celor doi inculpați minori, confirmând existența împăcării dintre aceștia.

În acest context, instanța apreciază că manifestările de voință exprimate prin cererile depuse de inculpații minori și de partea vătămată prezintă relevanță juridică determinantă, întrucât reflectă existența unui acord reciproc privind soluționarea conflictului penal prin împăcare.

Instanța reține că împăcarea, în sensul art. 109 Cod penal, presupune concordanța voinței persoanei acuzate și a persoanei vătămate de infracțiune, fiind necesar ca aceasta să fie exprimată în mod liber, conștient și neechivoc, fără constrângeri sau influențe incompatibile cu caracterul voluntar al instituției respective.

În speță, instanța constată că atât inculpații minori, cât și partea vătămată au formulat cereri exprese în același sens, solicitând încetarea procesului penal ca urmare a împăcării, fără ca din conținutul înscrisurilor prezentate să rezulte existența unor poziții contradictorii referitoare la acest aspect. Totodată, instanța acordă relevanță faptului că manifestarea de voință a părții vătămate este individualizată în raport cu fiecare dintre cei doi inculpați minori, ceea ce corespunde caracterului personal al împăcării, consacrat de art. 109 alin.(2) Cod penal.

Instanța consideră necesar să evidențieze că, în cazul infracțiunilor comise în participație, împăcarea produce efecte juridice exclusiv în privința persoanelor între care aceasta a intervenit, neputând fi extinsă automat asupra celorlalți participanți la săvârșirea faptei.

Prin urmare, împăcarea intervenită între partea vătămată Hariuc Andrei și inculpații Enache Valeriu și Cristea Vadim nu produce efecte juridice asupra situației procesuale a inculpatului Pasat Dumitru, în privința căruia examinarea cauzei urmează să continue în raport cu învinuirea formulată și probele administrate. Subsecvent, instanța apreciază că împrejurarea potrivit căreia cei doi inculpați minori au recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și au solicitat examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu împiedică aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal. Or, recunoașterea faptelor și solicitarea examinării cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale reprezintă manifestări de voință privind modalitatea de desfășurare a judecății, în timp ce împăcarea constituie un temei distinct de înlăturare a răspunderii penale.

În consecință, odată constatată întrunirea condițiilor legale ale împăcării, instanța urmează să acorde prioritate efectului juridic al acesteia, fără a mai proceda la individualizarea unei pedepse penale în privința persoanelor pentru care răspunderea penală este înlăturată. În ceea ce privește particularitățile personale ale inculpaților minori, instanța reține că aceștia aveau vârsta de ***** ani la data faptelor imputate, aflându-se într-o etapă de dezvoltare caracterizată prin formarea personalității, a capacității de autocontrol și a discernământului social.

Din declarațiile oferite în cadrul cercetării judecătorești rezultă că inculpatul Cristea Vădim a manifestat regret față de comportamentul său, recunoscând că nu a procedat corect prin faptul că a contribuit la împiedicarea părții vătămate de a părăsi locuința și că i-a aplicat acesteia două lovituri cu palma. Totodată, a declarat că și-a cerut scuze de la partea vătămată, că a conștientizat caracterul greșit al comportamentului său și că nu intenționează să repete asemenea acțiuni.

La rândul său, inculpatul Enache Valeriu a declarat că a înțeles caracterul necorespunzător al conduitei sale, menționând că ar fi fost mai bine să nu se afle în locuința respectivă la momentul incidentului. Acesta a relatat că și-a cerut personal scuze de la partea vătămată, care l-ar fi iertat.

Instanța apreciază că aceste circumstanțe, coroborate cu cererile exprese de împăcare formulate de partea vătămată, prezintă relevanță pentru evaluarea contextului în care a intervenit reconcilierea dintre persoanele implicate în conflict. Totodată, instanța subliniază că aplicarea instituției împăcării nu echivalează cu negarea caracterului prejudiciabil al faptelor imputate și nici cu o declarație de inexistență a acestora, ci reprezintă aplicarea unui mecanism juridic expres prevăzut de lege, prin intermediul căruia răspunderea penală este înlăturată în condițiile stabilite de legiuitor.

Prin urmare, instanța apreciază că aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal corespunde atât condițiilor juridice stabilite de legiuitor, cât și particularităților cauzei, în măsura în care sunt îndeplinite toate cerințele referitoare la validitatea împăcării.

În consecință, având în vedere că inculpații Enache Valeriu și Cristea Vădim erau minori la data săvârșirii faptei imputate, că infracțiunea prevăzută de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal se încadrează în categoria infracțiunilor pentru care legiuitorul permite împăcarea în cazul persoanelor minore, că atât inculpații, cât și partea vătămată au solicitat expres încetarea procesului penal ca urmare a împăcării și că această manifestare de voință a intervenit în termenul prevăzut de lege, instanța consideră că există temei pentru admiterea cererilor formulate.

Astfel, în condițiile verificării validității împăcării și a inexistenței unor impedimente

legale, instanța ajunge la concluzia că *procesul penal în privința inculpaților Enache Valeriu și Cristea Vădim, învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal, urmează a fi încetat în temeiul art. 109 Cod penal, coroborat cu art. 285 alin.(2) pct.1), art.art. 332 alin.(1) și. 391 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în legătură cu împăcarea acestora cu partea vătămată Hariuc Andrei*.

Analizând în ansamblu probele administrate la etapa urmăririi penale, acceptate de inculpatul Pasat Dumitru ***** în condițiile procedurii simplificate, precum și declarațiile oferite nemijlocit de acesta în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal *a fost demonstrată dincolo de orice îndoială rezonabilă, printr-un ansamblu probator coerent, concordant și suficient*.

În acest sens, instanța reține că stabilirea vinovăției inculpatului presupune nu doar constatarea existenței faptelor descrise în rechizitoriu, ci și verificarea întrunirii cumulative a tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, respectiv obiectul juridic, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă, precum și a circumstanței calificative referitoare la săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane.

Potrivit art. 166 alin.(1) Cod penal, constituie infracțiune privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, iar alin.(2) lit. d) al aceluiași articol stabilește răspunderea penală agravată în cazul săvârșirii faptei de două sau mai multe persoane.

Instanța relevă că, în speță, obiectul examinării îl constituie stabilirea faptului dacă inculpatul Pasat Dumitru, acționând împreună cu Cristea Vadim și Enache Valeriu, a exercitat în mod ilegal un control asupra libertății fizice a părții vătămate Hariuc Andrei, împiedicând-o să părăsească locuința împotriva voinței sale, precum și dacă aceste acțiuni au fost săvârșite cu forma de vinovăție cerută de norma de incriminare.

Sub aspectul ***obiectului juridic***, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 166 Cod penal aduce atingere relațiilor sociale referitoare la libertatea fizică a persoanei, înțeleasă ca posibilitatea acesteia de a decide în mod liber asupra deplasării și locului în care dorește să se afle, fără a fi supusă unor restrângeri arbitrare ori ilegale din partea altor persoane.

Libertatea fizică reprezintă o componentă esențială a libertății individuale, iar protecția sa juridică nu este condiționată de împrejurarea că persoana se află într-un spațiu public sau privat ori de faptul că aceasta a acceptat inițial să se deplaseze într-un anumit loc.

În acest context, instanța subliniază că acordul inițial al unei persoane de a intra în domiciliul altei persoane nu poate fi interpretat ca o acceptare anticipată a restrângerii ulterioare a libertății sale de deplasare.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța constată că partea vătămată Hariuc Andrei a acceptat inițial invitația inculpatului Pasat Dumitru de a se deplasa la domiciliul acestuia din satul *****, raionul Hîncești, pentru a consuma băuturi alcoolice. Cu toate acestea, caracterul voluntar al prezenței inițiale în locuință *nu exclude* posibilitatea ca, ulterior, aceeași persoană să fie privată ilegal de libertate, atunci când își exprimă dorința de a pleca, iar această posibilitate îi este refuzată prin constrângere fizică, intimidare sau alte acțiuni care o împiedică efectiv să părăsească locul respectiv. Or, din declarațiile părții vătămate Hariuc Andrei rezultă că aceasta <u>și-a manifestat în repetate rânduri intenția de a pleca acasă, însă inculpatul Pasat Dumitru nu i-a permis să părăsească locuința, recurgând inclusiv la aplicarea violenței fizice și la implicarea celorlalți doi participanți pentru a o readuce în încăpere</u>.

Mai mult, această împrejurare este confirmată chiar de declarațiile inculpatului Pasat

Dumitru, care, fiind audiat în ședința de judecată, a recunoscut că, atunci când Hariuc Andrei și-a exprimat dorința de a pleca, i-a comunicat că nu poate pleca până când telefonul său mobil nu va fi încărcat, pentru a relua apelul video cu Virginia și a-l determina să își ceară scuze.

Prin urmare, instanța apreciază că, în circumstanțele concrete ale cauzei, valoarea socială ocrotită prin norma de incriminare a fost efectiv lezată, întrucât partea vătămată a fost lipsită de posibilitatea de a decide în mod liber asupra părăsirii locuinței inculpatului, fiind supusă unui control exercitat contrar voinței sale.

Sub aspectul ***laturii obiective***, instanța reține că infracțiunea de privațiune ilegală de libertate se realizează prin acțiuni sau inacțiuni prin care o persoană este lipsită, fără temei legal, de posibilitatea efectivă de a se deplasa liber, fiind reținută împotriva voinței sale într-un anumit spațiu.

Pentru existența elementului material nu este obligatoriu ca persoana vătămată să fie imobilizată permanent, legată sau închisă într-o încăpere prin intermediul unor dispozitive fizice de blocare. Este suficient ca, prin conduita făptuitorului, să fie creată o situație în care victima este împiedicată în mod real să părăsească locul respectiv, inclusiv prin exercitarea violenței sau a intimidării. În speță, instanța constată că elementul material al infracțiunii imputate inculpatului Pasat Dumitru s-a realizat printr-o succesiune de acțiuni care, examinate în ansamblul lor, demonstrează exercitarea unui control nelegitim asupra libertății fizice a părții vătămate.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Hariuc Andrei, consemnate la f.d. 24-25, vol. I, după izbucnirea conflictului generat de discuțiile referitoare la Virginia, inculpatul Pasat Dumitru a început să îi aplice lovituri cu pumnii și palmele în regiunea capului, iar atunci când partea vătămată a încercat să părăsească locuința, acesta a intervenit pentru a-i împiedica plecarea. În acest sens, partea vătămată a relatat că, în timp ce încerca să se încalțe și să se îndrepte spre ușă, Pasat Dumitru le-a solicitat lui Cristea Vădim și Enache Valeriu să o aducă înapoi, amenințându-i că, în caz contrar, vor fi agresați în locul său. Potrivit acelorași declarații, cei doi minori au apucat-o de mâini și au readus-o în încăpere, iar inculpatul Pasat Dumitru a participat nemijlocit la aceste acțiuni, apucând-o de haină și împiedicându-i continuarea deplasării.

Instanța reține că asemenea acțiuni nu pot fi apreciate drept simple încercări de convingere a unei persoane să rămână într-o locuință, întrucât au presupus folosirea constrângerii fizice și manifestarea unei voințe explicite de a împiedica plecarea acesteia. Totodată, partea vătămată a declarat că a încercat în repetate rânduri să părăsească încăperea, ajungând inclusiv până în coridorul locuinței, însă a fost readusă înapoi, împotriva voinței sale.

În această privință, instanța acordă relevanță faptului că relatarea părții vătămate cu privire la intervenția celor doi minori în readucerea sa în locuință este susținută de declarațiile martorei Bularga Virginia, consemnate la f.d. 34, vol. I. Astfel, martora a relatat că, în cadrul apelurilor video purtate cu inculpatul Pasat Dumitru, a observat două persoane minore care se aflau în aceeași încăpere cu partea vătămată, iar la solicitarea inculpatului acestea au adus de subțiori persoana agresată, care prezenta urme vizibile de violență și avea dificultăți în a se menține pe picioare.

În același sens, instanța reține declarațiile inculpatului Cristea Vadim, oferite în cadrul ședinței de judecată din 29 octombrie 2026, potrivit cărora Hariuc Andrei a încercat să fugă din locuință, însă Pasat Dumitru l-a prins și a solicitat readucerea acestuia în încăpere. Mai mult, Cristea Vadim a recunoscut că a participat la readucerea părții vătămate de la ușă, la solicitarea inculpatului Pasat Dumitru, și că i-a aplicat acesteia două lovituri cu palma.

Totodată, inculpatul Enache Valeriu a confirmat că Hariuc Andrei a încercat să părăsească locuința, însă Pasat Dumitru și Cristea Vadim l-au întors înapoi, iar ulterior a admis că este

posibil să îi fi aplicat personal lovituri părții vătămate în momentul în care aceasta se afla la ușă. Prin urmare, instanța constată că declarațiile participanților la eveniment, deși prezintă anumite diferențe referitoare la contribuția individuală a fiecăruia, converg asupra împrejurării esențiale că partea vătămată a încercat să părăsească locuința, iar plecarea acesteia a fost împiedicată prin intervenția inculpatului Pasat Dumitru și a celorlalte persoane prezente.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că însăși declarațiile inculpatului Pasat Dumitru confirmă existența unor acțiuni de restrângere a libertății părții vătămate. Astfel, fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut că i-a comunicat lui Hariuc Andrei că nu îi permite să plece, întrucât intenționa să o apeleze din nou pe Virginia, pentru ca partea vătămată să își ceară scuze. De asemenea, inculpatul a recunoscut că, după ce partea vătămată a ieșit afară să fumeze și nu dorea să revină în locuință, Cristea Vădim și Enache Valeriu au intervenit, i-au aplicat câteva lovituri și l-au adus înapoi în casă.

Instanța apreciază că această recunoaștere prezintă o importanță probatorie deosebită, întrucât confirmă nu doar existența conflictului fizic, ci și faptul că revenirea părții vătămate în locuință nu s-a realizat exclusiv în baza propriei voințe. Subsecvent, instanța constată că acțiunile inculpatului au fost însoțite de acte repetate de violență fizică, materializate prin aplicarea unor lovituri cu pumnii și palmele în regiunea capului și a feței părții vătămate.

Aceste circumstanțe rezultă atât din declarațiile părții vătămate, cât și din cele ale martorei Bularga Virginia, care a relatat că a observat personal, prin intermediul apelurilor video, cum Pasat Dumitru îi aplica lovituri persoanei agresate. Totodată, inculpatul Pasat Dumitru a recunoscut în cadrul ședinței de judecată că i-a aplicat lui Hariuc Andrei aproximativ 5–6 lovituri în regiunea capului.

Existența agresiunilor este susținută și de concluziile Raportului de expertiză judiciară nr. 202522P0411 din 03 decembrie 2025 (f.d. 30–31, vol. I), potrivit căruia la partea vătămată au fost constatate excoriații în regiunea frunții stângi, produse prin mecanism traumatic de lovire sau compresiune cu/de un obiect contondent dur, rugos, leziuni care au determinat dereglarea sănătății pentru o perioadă de cel mult șase zile, fiind calificate drept vătămări neînsemnate ale integrității corporale sau ale sănătății. Deși expertul judiciar nu a exclus posibilitatea producerii leziunilor prin cădere de la înălțimea propriei staturi, *instanța apreciază că această precizare nu infirmă declarațiile concordante ale părții vătămate, ale martorei și recunoașterea inculpatului privind aplicarea repetată a loviturilor*.

În acest sens, instanța subliniază că raportul de expertiză nu este analizat izolat, ci în coroborare cu celelalte mijloace de probă, care confirmă existența acțiunilor violente exercitate asupra părții vătămate. Totodată, instanța consideră necesar să evidențieze că, în cazul infracțiunii de privațiune ilegală de libertate, aplicarea violenței fizice nu constituie o condiție obligatorie pentru existența variantei-tip a infracțiunii, însă, în speță, aceasta reprezintă un mijloc prin care inculpatul a exercitat constrângerea asupra victimei și a împiedicat-o să părăsească locuința. Astfel, loviturile aplicate, amenințările adresate și intervențiile repetate pentru readucerea părții vătămate în încăpere trebuie analizate în conexiune cu scopul urmărit de inculpat, respectiv menținerea acesteia în locuință împotriva voinței sale.

În ceea ce privește durata privării ilegale de libertate, instanța reține că, potrivit declarațiilor părții vătămate, aceasta s-a manifestat în intervalul aproximativ al orelor 21:00-00:00, perioadă în care au existat mai multe încercări de părăsire a locuinței, împiedicate de inculpat și de persoanele care acționau împreună cu acesta.

Instanța apreciază că, în împrejurările cauzei, durata restrângerii libertății a fost suficientă pentru a demonstra caracterul efectiv al privării de libertate, aceasta nefiind limitată la o

intervenție fizică momentană sau la un simplu conflict interpersonal de scurtă durată. Totodată, instanța subliniază că infracțiunea prevăzută de art. 166 Cod penal are caracter continuu, consumându-se din momentul în care persoana este lipsită în mod ilegal de libertatea fizică și epuizându-se odată cu încetarea acestei stări. Prin urmare, faptul că partea vătămată a fost ulterior lăsată să plece, după miezul nopții, nu înlătură caracterul infracțional al acțiunilor săvârșite anterior, ci marchează încetarea situației de privare ilegală de libertate.

În continuare, instanța constată că între acțiunile inculpatului Pasat Dumitru și restrângerea efectivă a libertății fizice a părții vătămate există o legătură directă de cauzalitate. Or, imposibilitatea părții vătămate de a părăsi locuința nu a rezultat dintr-o împrejurare accidentală sau dintr-o decizie voluntară de a rămâne, ci din intervențiile fizice ale inculpatului, din acțiunile persoanelor care au participat la readucerea sa în încăpere și din starea de intimidare creată prin violențele exercitate.

Așadar, instanța consideră demonstrată existența laturii obiective a infracțiunii, materializată prin privarea ilegală de libertate a părții vătămate Hariuc Andrei, prin reținerea acesteia într-o locuință împotriva voinței sale, în absența oricărui temei legal.

Sub aspectul ***subiectului infracțiunii***, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 166 Cod penal poate fi săvârșită de orice persoană fizică responsabilă care a atins vârsta răspunderii penale prevăzută de lege, nefiind necesară existența unei calități speciale a făptuitorului.

În speță, instanța constată că inculpatul Pasat Dumitru *****, născut la **********, avea vârsta de 27 de ani la momentul comiterii faptei imputate, respectiv la 29 noiembrie 2025, fiind astfel îndeplinită condiția referitoare la vârsta răspunderii penale. Totodată, din materialele cauzei nu rezultă existența unor împrejurări de natură să excludă responsabilitatea penală a inculpatului.

Deși inculpatul a declarat că, la momentul săvârșirii faptelor, se afla în stare de ebrietate alcoolică, întrucât consumase aproximativ trei litri de vin, instanța reține că această împrejurare nu constituie, în sine, un temei de excludere a responsabilității penale. Mai mult, din declarațiile inculpatului rezultă că acesta a perceput și a înțeles desfășurarea evenimentelor, a purtat discuții telefonice cu martora Bularga Virginia, a formulat solicitări concrete către partea vătămată și către ceilalți participanți și a intervenit în mod conștient pentru a împiedica plecarea lui Hariuc Andrei.

Prin urmare, instanța constată că inculpatul Pasat Dumitru întrunește condițiile generale prevăzute de lege pentru a avea calitatea de subiect activ al infracțiunii imputate.

În ceea ce privește ***latura subiectivă***, instanța reține că infracțiunea de privațiune ilegală de libertate presupune existența vinovăției sub forma intenției, făptuitorul fiind conștient că, prin conduita sa, restrânge în mod ilegal libertatea fizică a altei persoane și urmărind realizarea acestei restrângeri.

În speță, instanța constată că acțiunile inculpatului Pasat Dumitru au fost săvârșite cu intenție directă, aceasta rezultând atât din conduita obiectivă manifestată în timpul incidentului, cât și din declarațiile inculpatului și ale celorlalți participanți la proces. Astfel, instanța reține că inculpatul a conștientizat faptul că partea vătămată Hariuc Andrei dorea să părăsească locuința, însă, în pofida acestei manifestări explicite de voință, i-a interzis să plece. Or, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul a recunoscut că, atunci când partea vătămată și-a exprimat intenția de a pleca acasă, i-a comunicat că trebuie să rămână până când va putea relua apelul telefonic cu Virginia, pentru ca aceasta să își ceară scuze.

Instanța apreciază că această împrejurare demonstrează că inculpatul nu doar cunoștea dorința părții vătămate de a părăsi locuința, ci a decis în mod deliberat să se opună exercitării

acestei libertăți, condiționând plecarea sa de îndeplinirea unei cerințe personale.

În acest sens, instanța consideră relevant faptul că inculpatul nu s-a limitat la exprimarea verbală a refuzului, ci a recurs la acțiuni concrete menite să asigure menținerea părții vătămate în locuință. Astfel, în momentul în care Hariuc Andrei a încercat să plece, inculpatul a intervenit fizic și a solicitat celorlalți doi participanți să îl readucă în încăpere, iar ulterior a continuat să exercite presiuni asupra acestuia, inclusiv prin aplicarea loviturilor. Aceste împrejurări demonstrează că inculpatul a acționat în mod conștient, urmărind împiedicarea părții vătămate de a părăsi locuința până la satisfacerea solicitărilor sale.

Instanța reține că motivul inițial al conflictului, determinat de afirmațiile părții vătămate referitoare la presupusele relații intime cu Virginia, nu are aptitudinea de a înlătura caracterul intenționat al acțiunilor inculpatului. Or, indiferent de caracterul provocator sau necorespunzător al afirmațiilor făcute de partea vătămată, inculpatul nu era îndreptățit să recurgă la constrângere fizică ori să îi limiteze libertatea individuală pentru a obține explicații sau scuze.

În aceeași ordine de idei, instanța apreciază că dorința inculpatului de a determina partea vătămată să își ceară scuze față de Virginia reprezintă mobilul concret al conduitei sale, însă nu exclude intenția de a o priva ilegal de libertate. Dimpotrivă, existența acestui mobil explică succesiunea acțiunilor întreprinse de inculpat, respectiv refuzul de a permite plecarea părții vătămate, readucerea sa în încăpere și continuarea constrângerilor până la îndeplinirea solicitărilor formulate.

Instanța subliniază că, pentru constatarea intenției directe, nu este necesar ca privarea ilegală de libertate să reprezinte scopul final și exclusiv al făptuitorului. Este suficient ca acesta să urmărească în mod conștient restrângerea libertății persoanei, chiar dacă o asemenea restrângere constituie un mijloc de realizare a unui alt obiectiv.

În circumstanțele prezentei cauze, inculpatul a urmărit menținerea părții vătămate în locuință pentru a o determina să își ceară scuze, ceea ce demonstrează existența unei conduite orientate spre realizarea rezultatului interzis de lege. Mai mult, instanța acordă relevanță declarației inculpatului oferite în cadrul cercetării judecătorești, potrivit căreia acesta a înțeles că, prin acțiunile sale, l-a privat ilegal de libertate pe Hariuc Andrei.

Deși această recunoaștere nu poate constitui, în mod izolat, fundamentul constatării vinovăției, ea se coroborează cu declarațiile părții vătămate, ale martorei Bularga Virginia și ale celorlalți inculpați, confirmând caracterul conștient și intenționat al conduitei sale.

Prin urmare, instanța concluzionează că *latura subiectivă a infracțiunii este caracterizată prin intenție directă*, inculpatul Pasat Dumitru conștientizând caracterul ilegal al restrângerii libertății fizice a părții vătămate și urmărind în mod deliberat menținerea acesteia în locuință împotriva voinței sale.

Analizând circumstanța calificativă imputată inculpatului, instanța reține că art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal instituie răspunderea penală agravată în cazul în care privațiunea ilegală de libertate este săvârșită de două sau mai multe persoane. Aplicarea acestei circumstanțe presupune stabilirea unei contribuții efective și conștiente a cel puțin două persoane la realizarea conduitei infracționale, nefiind suficientă simpla prezență a mai multor persoane la locul săvârșirii faptei.

În speță, instanța constată că acțiunile de privare ilegală de libertate nu au fost realizate exclusiv de inculpatul Pasat Dumitru, ci au implicat participarea activă a lui Cristea Vadim și Enache Valeriu, care au intervenit pentru a împiedica plecarea părții vătămate. Astfel, din declarațiile părții vătămate Hariuc Andrei rezultă că, în momentul în care aceasta a încercat să părăsească locuința, inculpatul Pasat Dumitru le-a solicitat celor doi minori să o aducă înapoi, iar

aceștia au intervenit, apucând-o de mâini și readucând-o în încăpere. Mai mult, partea vătămată a declarat că, în cadrul încercărilor ulterioare de a părăsi locuința, cei trei au acționat împreună, împiedicându-i deplasarea și readucând-o în încăpere.

În acest context, instanța subliniază că nu este necesar ca fiecare participant să fi realizat, în mod individual și integral, toate acțiunile prin care s-a materializat privarea ilegală de libertate, fiind suficient ca participarea acestuia să fi contribuit conștient și nemijlocit la realizarea elementului material al infracțiunii. Or, în prezenta cauză, contribuția inculpatului Pasat Dumitru s-a manifestat atât prin exercitarea directă a constrângerii asupra părții vătămate, cât și prin coordonarea acțiunilor celorlalți doi participanți, cărora le-a solicitat să intervină pentru a împiedica plecarea acesteia.

Așadar, instanța concluzionează că, în speță, *circumstanța calificativă prevăzută de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal este întrunită*, întrucât privarea ilegală de libertate a părții vătămate Hariuc Andrei a fost realizată prin acțiunile coordonate ale inculpatului Pasat Dumitru și ale celorlalți doi participanți.

La stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, ţine cont de caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art.61 şi 75 Cod penal instanţa a stabilit următoarele circumstanţe:

- prin acţiunile sale infracţiunea comisă de Pasat Dumitru, prevăzută de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal este o infracţiune gravă;
- potrivit revendicării F-246 din 29 octombrie 2026, inculpatul a fost atras anterior la răspundere penală, după cum urmează:
    - *Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 februarie 2024, în baza art. 264[1] alin.(4) Cod penal, la 3 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului din data reținerii;*
    - *Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 mai 2025, în baza art. 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului din data reținerii;*
    - *Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 iunie 2026, în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis*.;
- potrivit concluziei și certificatului, la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află.

Circumstanţe atenuante conform art. 76 Cod penal al RM instanţa nu a stabilit.

Circumstanţe agravante conform art. 77 Cod penal al R.M., instanta a stabilit săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În acest sens, instanţa remarcă că, sub aspectul proporţionării pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 CP, trebuie să ţină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptelor în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Trecând la individualizarea pedepsei penale ce urmează a fi aplicată inculpatului Pasat Dumitru *****, instanța de judecată reține că, potrivit pedepsei prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.d) Cod penal, infracțiunea de privațiune ilegală de libertate, săvârșită de două sau mai multe persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani. Prin urmare, legiuitorul a prevăzut pentru această modalitate agravată a infracțiunii exclusiv pedeapsa privativă de libertate, fără a institui o sancțiune alternativă sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, instanța reține că, potrivit art. 16 alin. (4) din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor grave, având în vedere limita maximă a pedepsei prevăzute de norma de incriminare.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța constată că inculpatul Pasat Dumitru a săvârșit o infracțiune intenționată gravă, îndreptată împotriva libertății fizice a persoanei, valoare socială fundamentală ocrotită de legea penală.

Astfel, din materialele cauzei și din datele privind antecedentele penale ale inculpatului rezultă că Pasat Dumitru a fost anterior supus răspunderii penale, fiind pronunțate în privința sa mai multe sentințe judecătorești.

În particular, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 27 februarie 2024, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ulterior, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 16 mai 2025, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 iunie 2026, în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Analizând condamnările anterioare ale inculpatului, instanța constată că acestea nu au fost suficiente pentru a determina o schimbare durabilă a comportamentului său și pentru a-l descuraja de la săvârșirea unor noi fapte prevăzute de legea penală. În particular, instanța reține că infracțiunea dedusă judecății a fost săvârșită la 29 noiembrie 2025, ulterior pronunțării sentinței de condamnare din 16 mai 2025, prin care inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă considerabilă cu închisoarea, pentru o infracțiune îndreptată împotriva integrității corporale sau sănătății persoanei.

Sub acest aspect, instanța apreciază că perseverența inculpatului în adoptarea unui comportament infracțional, inclusiv prin recurgerea repetată la violență în raporturile interpersonale, demonstrează că intervențiile anterioare ale justiției penale nu au produs efectul preventiv și educativ urmărit de legiuitor. Or, deși inculpatul cunoștea consecințele juridice ale

încălcării legii penale, inclusiv prin prisma condamnărilor anterioare, acesta a ales să manifeste din nou o conduită contrară normelor de conviețuire socială, aducând atingere libertății fizice a unei alte persoane.

Instanța consideră că această împrejurare reprezintă un indicator important în evaluarea riscului de repetare a comportamentului infracțional și impune adoptarea unei reacții penale ferme, proporționale cu gravitatea faptei și cu particularitățile persoanei inculpatului. Totodată, instanța subliniază că antecedentele penale nu pot determina automat aplicarea unei pedepse mai severe, în absența unei analize individualizate a circumstanțelor cauzei. Cu toate acestea, atunci când condamnările anterioare sunt analizate în coroborare cu modalitatea concretă de săvârșire a noii infracțiuni, acestea pot fundamenta concluzia privind necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate efective.

În speță, instanța constată că inculpatul a manifestat o conduită infracțională repetată, iar noua faptă a presupus utilizarea violenței și restrângerea ilegală a libertății unei persoane, împrejurări care demonstrează că aplicarea unei pedepse cu caracter simbolic sau a unei măsuri care nu presupune executarea efectivă a închisorii nu ar asigura realizarea scopurilor pedepsei penale.

În ceea ce privește circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, instanța reține că, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante în sensul art. 76 Cod penal, iar în privința inculpatului Pasat Dumitru a indicat existența circumstanței agravante constând în săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit o infracțiune.

Totodată, instanța are în vedere că inculpatul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale și, în cadrul cercetării judecătorești, și-a exprimat regretul pentru comportamentul manifestat față de partea vătămată.

Instanța apreciază că aceste manifestări de conduită procesuală favorabilă urmează a fi avute în vedere la stabilirea cuantumului pedepsei, însă ele nu pot fi evaluate izolat și nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea unei pedepse la limita minimă, în condițiile în care inculpatul a fost anterior condamnat, iar împrejurările concrete ale infracțiunii relevă un grad ridicat de pericol al comportamentului său.

Mai mult, instanța reține că, prin înscrisul autentic depus în ședința de judecată din 29 octombrie 2026, inculpatul Pasat Dumitru a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, astfel încât, în condițiile admiterii cererii sale, beneficiază de prevederile art. $80^1$ alin.(1) Cod penal.

Potrivit acestei norme, în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *limitele pedepsei cu închisoarea se reduc cu o pătrime*.

Prin urmare, având în vedere că sancțiunea prevăzută de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal stabilește pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, ca urmare a aplicării art. $80^1$ alin.(1) Cod penal, limitele pedepsei care pot fi aplicate inculpatului constituie de la *2 ani și 3 luni până la 5 ani și 3 luni de închisoare*.

În aceste limite, instanța consideră că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de **4 ani** reprezintă o soluție echitabilă și proporțională, apță să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale. Astfel, instanța apreciază că stabilirea unei pedepse apropiate de limita minimă redusă nu ar reflecta în mod corespunzător gravitatea conduitei concrete a inculpatului, caracterul repetat al comportamentului său infracțional și insuficiența sancțiunilor anterioare în prevenirea comiterii unor noi infracțiuni.

În același timp, instanța nu consideră necesară aplicarea pedepsei la limita maximă redusă de 5 ani și 3 luni, având în vedere că inculpatul a recunoscut faptele imputate și a manifestat regret pentru cele comise, aceste împrejurări urmând să fie reflectate într-un cuantum al pedepsei care să nu depășească ceea ce este necesar pentru realizarea scopurilor acesteia.

În continuare, instanța consideră necesar să se pronunțe asupra oportunității executării efective a pedepsei privative de libertate, prin raportare la posibilitatea aplicării unor instituții juridice care ar permite suspendarea executării acesteia.

Sub acest aspect, instanța reține că o eventuală suspendare condiționată a executării pedepsei, în condițiile art. 90 din Codul penal, nu ar corespunde circumstanțelor concrete ale cauzei și personalității inculpatului. Or, inculpatul a fost anterior condamnat la pedepse privative de libertate, inclusiv pentru o infracțiune violentă, iar ulterior a săvârșit o nouă infracțiune intenționată, care a presupus exercitarea violenței și restrângerea libertății fizice a părții vătămate, mai mult, la moment ispășește pedeapsa.

Totodată, instanța subliniază că scopul pedepsei nu poate fi atins exclusiv prin manifestarea unei atitudini declarative de regret, fiind necesară evaluarea conduitei anterioare a inculpatului și a capacității acestuia de a respecta normele juridice în lipsa unei intervenții penale efective.

Prin urmare, instanța constată că, în circumstanțele prezentei cauze, aplicarea unei pedepse mai blânde, inclusiv prin suspendarea condiționată a executării închisorii, nu ar asigura în mod corespunzător corectarea și resocializarea inculpatului și nici prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

De asemenea, instanța consideră că aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen inferior celui de 4 ani nu ar reflecta suficient particularitățile cauzei și perseverența inculpatului în conduita infracțională, în timp ce o pedeapsă mai severă nu se impune în raport cu circumstanțele favorabile constatate în cadrul judecății.

Astfel, instanța apreciază că termenul de 4 ani de închisoare realizează un echilibru rezonabil între necesitatea unei reacții penale ferme și obligația respectării principiului proporționalității, asigurând atât sancționarea corespunzătoare a faptei, cât și perspectivele de corectare și resocializare a inculpatului.

În ceea ce privește categoria penitenciarului în care urmează să fie executată pedeapsa, instanța reține prevederile art. 72 alin.(3) Cod penal, potrivit cărora persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție, execută pedeapsa în penitenciare de tip semiînchis.

Având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 166 alin (2) lit.d) Cod penal este o infracțiune gravă, săvârșită cu intenție, instanța concluzionează că executarea pedepsei urmează a fi stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând circumstanțele de fapt și de drept expuse, instanța de judecată consideră că aplicarea în privința inculpatului Pasat Dumitru ***** a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de ***4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis***, este echitabilă, necesară și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu particularitățile persoanei inculpatului și cu necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

Instanța apreciază că această pedeapsă este aptă să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și la prevenirea repetării unui comportament infracțional, fără a depăși limitele necesare unei reacții penale proporționale.

*Chestiunea privind măsura preventivă:*

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă”.

Cu referire la măsura preventivă aplicabilă inculpatului Pasat Dumitru *****, precum și la calcularea termenului pedepsei cu închisoarea, instanța de judecată reține că aceste aspecte urmează a fi soluționate distinct, prin raportare la prevederile legislației penale și procesual-penale, la situația juridică a inculpatului și la necesitatea asigurării executării sentinței.

În acest sens, instanța reține că, potrivit art. 88 alin.(3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul pedepsei cu închisoarea, calculându-se o zi de arest preventiv pentru o zi de închisoare.

Prin urmare, instanța subliniază că perioada în care inculpatul a fost privat efectiv de libertate în cadrul prezentei cauze penale, în temeiul reținerii sau al unei măsuri preventive privative de libertate, urmează a fi luată în considerare la calcularea termenului pedepsei aplicate, potrivit condițiilor stabilite de lege. Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, instanța reține că în privința inculpatului Pasat Dumitru au fost anterior întreprinse măsuri procesuale de constrângere, acesta fiind reținut și ulterior supus unei măsuri preventive privative de libertate.

În aceste condiții, instanța apreciază că perioada aflării inculpatului în stare de reținere și arest preventiv în prezenta cauză urmează a fi inclusă în termenul pedepsei cu închisoarea stabilite prin prezenta sentință, cu respectarea regulilor de computare prevăzute de art. 88 Cod penal.

În speță, instanța constată că inculpatului Pasat Dumitru i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în urma constatării vinovăției sale.

În speță, din materialele cauzei rezultă că Pasat Dumitru a fost reținut la data de 02 decembrie 2025, ora 18:10, ulterior fiind plasat în stare de arest preventiv la 04 decembrie 2025, în vederea executării unei alte sentințe de condamnare.

În conformitate cu art. 186 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul privării efective de libertate prin reținere. Prin urmare, momentul de referință pentru calcularea perioadei ce urmează a fi computată nu este data ulterioară a emiterii mandatului de arestare, ci 02 decembrie 2025, ora 18:10, momentul de la care inculpatul a fost efectiv privat de libertate.

În aceste condiții, în temeiul art. 88 alin.(3) Cod penal, instanța va include în termenul pedepsei definitive de 4 ani închisoare perioada aflării lui Pasat Dumitru în stare de reținere, începând cu data de 02 decembrie 2025, ora 18:10, până la data de 04 decembrie 2025.

***Corpuri delicte:***

În conformitate cu prevederile art. 157–162, art. 385 alin. (1) pct. 13) și art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la pronunțarea sentinței instanța este obligată să soluționeze chestiunea referitoare la corpurile delicte, indiferent de faptul că procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia nu au formulat concluzii asupra acestui aspect.

Din materialele cauzei rezultă că prin ordonanța din 02 martie 2026, a fost recunoscut în calitate de corp delict în cadrul cauzei penale: Telefonul mobil de model Samsung Galaxy J7,

fără husă cu numărul de IMEI: ***** cu sticla ecranului stricată și transmis conform chitanței în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Hîncești.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, la soluționarea cauzei în fond instanța se pronunță asupra sorții corpurilor delicte. În acest sens, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii se confiscă și se predau instituțiilor competente sau se distrug, iar bunurile lipsite de valoare și imposibil de utilizat se nimicesc, cu excepția situației în care acestea sunt solicitate de persoane ori instituții interesate. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân anexate la dosar pe întreaga perioadă de păstrare a acestuia sau, la cerere, pot fi remise persoanelor interesate.

În speță, instanța constată că corpul delict recunoscut prin ordonanță, după definitivarea sentinței urmează să fie restituit proprietarului legal.

***Cheltuieli judiciare:***

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit materialelor cauzei penale, pentru raportul de expertiză judiciară nr. 202522P0411, din 03 decembrie 2025, au fost suportate cheltuieli în mărime de 128 lei, iar pentru raportul de expertiză judiciară nr. 202522P0412, din 04 decembrie 2025, au fost suportate cheltuieli în mărime de 128 lei, respectiv, instanța consideră necesar de a încasa prezentele cheltuieli în mod solidar din contul inculpaților.

Pentru aceste motive în numele Legii prevăzute de art. art. $364^1$, 382, 384 – 389, 393 – 395 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată:

**C O N D A M N Ă:**

Se încetează procesul penal în privința inculpatului **Enache Valeriu**, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea acestuia cu partea vătămată.

Se încetează procesul penal în privința inculpatului **Cristea Vadim**, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea acestuia cu partea vătămată.

Se recunoaște vinovat **Pasat Dumitru *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal și, în conformitate cu prevederile art. $80^1$ alin.(1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de ***4 (patru) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis***.

Se aplică în privința lui **Pasat Dumitru *****  măsura preventivă – *arest preventiv, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.*

În temeiul art. 88 alin.(3) Cod penal, se include în termenul pedepsei cu închisoarea aplicate lui **Pasat Dumitru *****  perioada aflării acestuia în stare de reținere, începând cu 02 decembrie 2025, ora 18:10 și până la 04 decembrie 2025.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare, stabilită condamnatului **Pasat Dumitru *****, de calculat începând cu data de 24 noiembrie 2026, din momentul pronunțării prezentei sentințe.

Corpul delict – Telefonul mobil de model Samsung Galaxy J7, fără husă cu numărul de IMEI: ***** cu sticla ecranului stricată și păstrat în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Hîncești, după rămânerea definitivă a sentinței, a se restitui proprietarului legal.

Se încasează în mod solidar din contul lui Enache Valeriu, Cristea Vadim și Pasat Dumitru, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în prezenta cauză penală, în sumă totală de 256 (două sute cincizeci și șase) lei.

Sentința este cu drept de recurs în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul / semnat / Lilia Roic-Botezatu
Copia corespunde originalului
Judecătorul Lilia Roic-Botezatu